

Brugfiguren en leerkrachten

We dichten samen de kloof

Elke school zou een brugfiguur moeten hebben, klinkt het op het einde van ons gesprek in basisschool Sint-Pietersinstituut (Turnhout). "Brugfiguren leggen de brug naar gezinnen in armoede en ondersteunen hen in alle levensdomeinen. In de andere richting brengen zij in de scholen hun kennis binnen," vertelt Christel Jacobs, coördinator welzijnsonthaal. "Ze zijn een onmisbaar deel van het team," zeggen de juffen rond tafel.

Ik luister naar zorgcoördinatoren Joke Brijs (Heilig Graf Tramstraat) en Inge Van Breen (Sint-Pietersinstituut), brugfiguren Britt Borghs en Dorien Geudens, en Christel Jacobs, coördinator welzijnsonthaal. Brugfiguren Ewin en Robine, en juf Saskia kunnen er helaas niet bij zijn. In Turnhout zijn er zes brugfiguren voor de vijftien basisscholen.

Ik voel tijdens het gesprek hoe ze elkaar op school aanvullen en versterken. Christel: "Doel is om zo vroeg mogelijk kinderarmoede en kansarmoede aan te pakken. De brugfiguur detecteert gezinnen in armoede, kent de signalen en ziet de problemen die kinderen ondervinden. Ze leiden gezinnen toe naar gepaste hulp. Als je in de basisschool kleine steentjes kan verleggen, dan heeft dit impact tot in de secundaire school."

Joke: "Robine is drie jaar onze brugfiguur. Je merkt dat zij er voor het team en de ouders gewoon bij hoort. Voor mij is de grote meerwaarde het gevoel te weten dat die

gezinnen verder worden geholpen. Voor Robine er was moesten wij hulpvragen zelf proberen opvolgen, maar we hadden vaak niet de tijd en dit bracht veel zorgen mee. Als zorgjuf heb ik heel veel aan Robine. Ik kan met mijn vragen bij haar terecht. Zij kent de weg naar allerlei instanties."

Dorien: "Ik vind het heel fijn dat we naast de ouders kunnen staan en ruimte krijgen om een vertrouwensband op te bouwen. Want het is niet zo evident om hulp toe te laten. Ook al zeggen mensen vijf keer af, we maken een zesde afspraak. We geven elke keer weer een nieuwe kans. Vaak geven mensen aan dat ze het fijn vinden om gewoon al hun verhaal te kunnen vertellen. Dat er iemand luistert zonder te veel te oordelen."

Britt: "Als ik bij ouders langs ga zeg ik altijd: van mij moet er niets. Jij bent de baas in je verhaal, jij moet beslissen wat je doet en niet doet. Ik kom vertellen wat er allemaal is, wat je kan doen en wat de gevolgen zijn als je iets niet doet. Wij kunnen alleen maar coachen en mensen wegwijs maken in het complexe hulpverleningsverhaal. Wij zien ook heel wat gezinnen die net geen recht hebben op extra steun. Zij hebben het ook heel moeilijk, maar vallen vaak uit de boot."

Inge: "Onze brugfiguur Ewin is twee keer per week op school. Bijvoorbeeld op het koffiemoment voor ouders op donderdag. Zij spreekt ouders aan om dan te komen, wat de stap kleiner maakt. Ook met een administratieve vraag, moeilijke brief of onmogelijke zoektocht naar een logopedist bijvoorbeeld gaan ze naar Ewin. Het is een grote geruststelling voor het team dat Ewin hiermee aan de slag gaat. Je weet: dat komt goed."

TEKST
Caroline Vanpoucke

FOTO
Tom Hens

<https://www.welzijnsonthaal.be/brugfiguren/>

Wij krijgen de ruimte om een vertrouwensband met de ouders op te bouwen.

Vroeger moesten we hulpvragen zelf proberen opvolgen, maar we hadden vaak niet de tijd.

